

קופץ לגובה מוחמד אידריס* יועץ ממשלתי

לגיל מבוגר — עשרים — שהוא סוף ה קאריירה בשביל שחיניות אמריקאיות. כדי שלמפתח יהיה בכל זאת ייצוג נכ

בד בבכירת-השחיה, שוחה מאדלין. האם היא מתכוונת להשתתף באולימפיאדה במכסיקו? סיטי 1968? "אני עוד לא יודעת. תלוי אם אני אשחה עד אז."

שחינית אליס גרה באינדיאנפוליס, במר כן ארצות-הברית. העיר לא גדולה הרבה יותר מאשר תל-אביב. כמה שחיניות יש ב אינדיאנפוליס? "אלף, או אולי יותר." בתל אביב אין אפילו מאה שחיניות, וזו כנראה הסיבה שאין בה אף שחינית השוחה מאה מטרים בדקה ושתי שניות.

האם יש לשחיניות אמריקאיות פאטנטים מיוחדים, בעזרתם אפשר להגיע להישגים? "לא. הפאטנט היחיד הוא האימון. מתאמינים מה שיותר. אני קמה כל בוקר בחמש, שוחה שתיים, הולכת ללמוד, חוזרת ה ביתה ועושה שיעורים, והולכת לשחות ב ערב עוד שתיים. אתריכך אני הולכת ל שון. יותר מזה אי אפשר לעשות — אם רוצים לשבור שיאים."

לשחינית השניה של אמריקה אין בכלל אמונות תפלות ושום הרגשות מיוחדות ב סוף תחרויות. "אני רק עייפה נורא, וזהו זה."

באינדיאנפוליס מכירים אותה רוב האנשים. חלק מהם גם שולח לה מכתבים, ול חלק מהם היא אפילו עונה. מה כותבים לה במכתבים? "שום דבר מיוחד. אלה סתם מכתבים נחמדים. הרוב שואל אם אני נר הגת לענות על מכתבים."

האם היא השתתפה בתחרויות מחוץ ל אמריקה? "לא. רך אצלכם נהוג שספורטאים נוסעים כל הזמן לחוצלארץ. אמריקה מס פיק גדולה בשבילנו. אנחנו נוסעים ממדינה למדינה, וזה מספיק. חוץ מזה יש לנו גם את התחרויות הפאן-אמריקאיות, ויחד עם המישחקים האולימפיים זה מספיק בהחלט."

למי שזוכה להשתתף בהם, כמוכך. איך היא הגיעה לישראל? פשוט מאוד. לפני שבוע צילצלו אליה, ושאלו אותה אם היא רוצה לנסוע לישראל. היא ענתה ב חיוב, וביום התמישי האחרון היא נחתה בלוד.

על מה היא דיברה עם השחינים הישראליים? "הם שאלו אותי איך החיים ב אמריקה." איך החיים באמריקה? "אני אוהבת את אמריקה."

* מתרומת לגובה 2.09 מטר ומנצח את גיון תומס האמריקאי.

שחינית מאדלין אינס מכתבים נחמדים

ספורט

כינוסים 7 ימים - 80 אירועים

היתרון הגדול של השבוע הגדול של הספורט הישראלי היה, שהוא נתן לספורטאים המקומיים הזדמנות פז להתמודד עם יריבים בעירייה ויכולת מארצות אחרות, להשוות את הישגיהם עם הישגים בקנה מידה בינלאומי.

והיה עם מי להשתתף. היתה שם יולאנדה באלאש, אלופת העולם בקפיצה לגובה, והיה שם הקופץ מוחמד אידריס, יועץ לענייני ספורט של ממשלת צ'אד.

המיפגש, שנערך במיסגרת כינוס הפועל, הביא תועלת מרובה לספורטאים המקומיים, המריץ אותם לקביעת שיאים ישראליים. המראה המעודד ביותר של השבוע היה ב בריכת השחייה גנית ביד-אליהו. היה זה ה מקום היחיד בו הראו ספורטאים ישראליים רמה כלשהי, הוכיחו כי יש עתיד למקצוע בו הם עוסקים.

ספורט פועלי. כך, למשל, כבר ביום ה ראשון של התחרויות נשברו שלושה שיאים ישראליים בשחייה, שניים מהם על-ידי מלכת הבריכה הישראלית איכונה טוביס והאחד על-ידי הכוכב העולה של איילת-השחר, שלומית ניר (13).

תועלת אחרת של הכינוס: מומחים בינלאומיים הגיעו לישראל כדי להעריך את רמת ספורטאיה. בין המגיעים היה גם יושב-ראש התאחדות הבינלאומית לשחייה (פינ"א), הוא בתן את נבחרת הכדורמים המקומית, המליץ אתריכך בלהט לפני מנהלי הספורט המקומי לשלוח את אנשי הכדורמים לאליפות עמי אסיה בבאנגוק.

מארגני כינוס הפועל (סיסמת הכינוס: "7 ימים - 80 אירועים - 30 ישרובים") הצהירו בכל הזדמנות, כי הם מארגנים כנס ספורטאים פועלים, אך דחקו המשתתפים התייחסו בחיוב אל ההצטרפות ה מופוצצות. לרובם קשר קלוש בלבד אל ה רעיונות שהמריצו את מיסדי אגודת הפועל בסתר ליבם קיוו מנהלי כינוס הפועל לארגן אירועים שישתחו אל המכביות, הנערכות על-ידי מרכז מכבי. לגבי הספורטאים הישראליים לפחות, לא היה ההבדל גדול. הם השתתפו בשמחה בשני האירועים. הספורטאים האחרים נהגו בכינוס הפועל כמו במכביה: באו לישראל, השתופו בשמש והתעפלו מהתחכות. בין שיוף להתפעלות הם גם הראו מה הם יודעים על מגרש ה תחרויות.

ספורט פועלי או לא ספורט פועלי, הביע את הדעה צופה מיווע באיצטדיון רמת-גן, "העיקר שיש מה לראות סוף סוף."

דחיפה לקיר

כשהיא הגיעה לבריכת גנית ביד-אליהו, הקיפו אותה כל השחינים המקומיים. גם המאמן הציץ בה בסקרנות. כשהיא התחילה לשחות, התרוממו הגבות למעלה. מאדלין אליס (בבחוש הבא אני בת 18) נתנה דחיפה לקיר, והתחילה לעשות בריכה אחר בריכה. כמו בכל אימון יומי רגיל שלה. **הסיבה:** זיקנה. היא השחינית ה שניה הכי כהירה בארצות-הברית. היא שוה מאה מטרים חתירה בדקה ושתי שניות, והיא חושבת שהיא יכולה לשחות עוד יותר מהר. כמה יותר מהר? "אחרי שאשחה, אדע את התשובה."

באולימפיאדה של טוקיו היא לא השתתפה, בניגוד למה שכתוב בעיתונים. המש תפתח באולימפיאדה, שנשאה את אותו שם מפתחה, היתה אחותה, והיא השיגה שם מדלית ארד. עכשיו אחותה כבר לא שוחה יותר. הסיבה: זיקנה. האחיות הגיעה כבר

תוכחת השגריר

על סף הבכי ניצב השבוע המויל והקרין עמיקם גורביץ, ליד גופתו של ישראל בר, בחצר בית-החולים איכילוב בתל-אביב. הוא החזיק בידו דף נייר, מתוכו קרא את הציטוט שבחר במותו, בכלא שאטה, מתוך כתביו של הסופר הרוסי ה יודפס כמותו לספרו של בר — בסחון ישראל — אתמול, היום, מחר — שיצא לאור בחודש הבא בהוצאת עמיקם, ושעל הכנתו הסופית עבד המחבר עד לשבועות האחרונים. ● הקהל, שבא ללחץ את ה מונח דרכו האחרונה, היה חתך נאמן להיסטוריה הצבאית של ישראל. בלטו ב תוכו: חבר קיבוץ עין-השופט, שמעון אבידן, מי שהיה מפקד חטיבת גבעתי בימי תש"ח; חבר קיבוץ רוחמה, פינחס ווזה, לשעבר פעיל הרכש של ההגנה ר צה"ל; מנהל בנק הפועלים, ברוך רבינוביץ, שהיה חבר מטה ההגנה; חבר קיבוץ בית-אלפא, גרעון אילת, מי שהיה מפקד הגדוד השלישי של הפלמ"ח; עורך אתגר, נתן ילין-מור, לשעבר מפקד הלח"י ואלופי-המישנה יעקב "יאן" ינאי ולסיה גלילי. ● כצד האזרחי של הקהל בלטו: עורך הארץ גרשום שיוק; ה משורר נתן אלתרמן והעיתונאים בועז עברון ואכרזה שוויצר. ●

חג ההסתדרות

הבדיחה האחרונה של דובר המשטרה, יעקוב נש: "אדם אחד הכריז בתרועת שמחה כי 'עומדים לסגור את מס-ההכנסה!' ידידי, שסברו כי השתגע, שאלוהו מניין לקח זאת. 'מה זאת אומרת?' קרא האיש, 'קיבלתי היום הודעה ממס-הכנסה שעליה כתוב בפירושי: 'התראה אחרונה!' בדיחה אחרת שייכת לאחד מה'כי גחיל': 'מה זה האחד במאי? האחד באפריל של ההסתדרות?' ● סיפור אחר על אותו יום סיפר השחקן היים כנאי. העוזרת בביתו הו ידעה לו כי לא תבוא לעבודה ביום הראו שון השבוע, כששאל אותה לסיבת הניעוד רות, ענתה: 'זה החג של הפולנים.' ● לא כדאי להתחיל עם האלים. זאת למדה לילי וולקוביץקי, בעלת ה'בוטיק' ל אופנת-גברים בתל-אביב. לילי החליטה ל קרוא לחנות בשם הרמס, על-שם חנות מפורסמת בפאריס. רק לאחר מכן נודע לה כי הרמס המקורי, האליל היווני, הוא גם אליל של הגנבים. השבוע הוא התנקס בה: גנב פרץ לחנות שלה, גנב סחורה ב מחירי אלף לירות. פרט חשוב: האיש גנב בעיקר דברים בצבע חום. כך שעכשיו מחפשים כל יודיה של לילי גבר שהצבע החום מתאים לו במיוחד, ושהוא גם מומחה למנעולים. ● כשדובר לאחרונה על ה ארגנות את"א (אזרחים תומכי אשכול) כגוף של קבע, הציע אחד האת"אים להרכיב רשימה לכנסת הבאה. דן בן-אמוץ, ש הוא מתומכי אשכול הגלגלים, הוצע למקום

אבידן (ימין) ואלתרמן (שני משמאל) בלוויית ישראל בר "זה עומד"

פסוקי השבוע

העשירי, אך דן עצמו סירב. הוא ביקש להיות במקום ה-118, 'כמו דוב יוסף במערך'. ● ספרו של עמוס קינן, בתחנה, הוצא עתה לאור בצרפת, בתירגומה של הסופרת כריסטיאן רושפור, כש הוא נשא את השם הסוס נגמר. הסיבה: תירגום השם בתחנה משמש קללה בפועל בצרפתית. ● לערבה שביט נשבר אחרי רונה מישראל. היא החליטה לצאת קצת לחו"ל, 'כדי להשתלב'. לצורך ההשתלמות, עזבה את עיסוקיה המגותים, בין השאר, כמרצה בחוג לראמה באוניברסיטת ת"א. ★ ★ ★

החגיגה

שימשה גם הודמנות נוחה להחלפת דעות בין הקואליציה לאופוזיציה, לאחר שבמשל שבועות שלמים לא נפגשו זו עם זו, בגלל פגרת הכנסת. שרהחוק אבא אבן נראה משוחח עם מוכיר רפי שמעון פרס, ושר התחבורה משה כרמל נראה ממתיק סוד עם ח"כ גחיל יוחנן רגל ועידת ה שרהאוצר פינחס ספיר לא ביוזבו את זמנו על דברים בטלים, ניצל את שהותו הקצרה כדי לעסוק מן הכיבוד. ● למרות מחאריה הפורלטריות, נאלצו שרי מ"ם מרדכי בנטוב וישראל ברזילי, ל עבוד באחד במאי, שכן הצעתם, לבטל את ישיבת הממשלה שחלה באותו יום, נדחתה על-ידי השרים האחרים, לפי זרישת השר המפד"לי משה חיים שפירא. ● כשחזרה משלחת רק"ח מברית-המועצות, נשאל ח"כ מאיר וילנר אם אכל מצית בפסח. כשהיה במוסקבה לרגל ועידת ה מפלגה הסובייטית. ח"כ אמיל חביבי ענה במקומו: "לא! מאיר לא אוהב מצות."

את הגדרת השבוע

את הגדרת השבוע סיפק כתבו הצבאי של ידועות אחרונות, איתן הבר, שבא לתאר את ראש אג"ם החדש: "אלוף עוז ויצמן אינו זולל ערבים, כפי שרבים סברו, רים, אבל כמו כל קצין ומפקד טוב, הוא נושא בחובו כמיהה עזה ותשוקה כמשה למגע עם האויב." ● עוז ויצמן עצמו, בדברו על קשריו עם חיל-האוויר, סיפר ה שבוע כי השתתף לפחות במאתיים חתונות של אחיראים, ועשרות עמים שימש כסנדק לילדי אנשי החייל. "לא אנתק את קשרי אלה עם החייל, הבטיח ויצמן.